



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 109 / II Legislatura / Vuitè període

Dimecres, 11 de novembre de 1987

Presidència del Molt Honorable
Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 80

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i dotze minuts.

Debat general sobre l'acció política i de govern en relació amb la situació del joc a Catalunya (Punt únic de l'ordre del dia.)

Exposició : H. Sr. Conseller de Governació (p. 5055).

La situació del joc en el conjunt de l'Estat en el moment dels traspassos de competències (p. 5055).

La història de cinc anys en l'exercici de les competències exclusives (p. 5055).

La política seguida respecte a les màquines recreatives, al bingo o plena i als casinos :

Establiment d'una normativa legal adequada (p. 5056).

Un sistema impositiu racional (p. 5057).

La defensa de les competències exclusives de la Generalitat (p. 5057).

La modernització i l'agilitat dels mecanismes de control (p. 5058).

L'eradicació del joc il·legal (p. 5058).

El joc públic organitzat i gestionat per la Generalitat (p. 5059).

La concurrència d'ofertes per a posar en marxa les loteries (p. 5059).

Intervenció del G. p. d'Esquerra Republicana : *I. Sr. Alay (ER) (p. 5066).*

Intervenció del G. p. del PSUC : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5070).*

Intervenció del G. p. Popular : *I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5075).*

Intervenció del G. Socialista : *I. Sr. Sala (S) (p. 5079).*

Resposta conjunta : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 5085).*

Rèpliques : *I. Sr. Alay (ER) (p. 5092), I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5093), I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 5094), I. Sr. Sala (S) (p. 5096), I. Sr. Subirà (CiU) (p. 5097).*

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per al·lusions (p. 5101).

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per respondre (p. 5101).

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé de nou per al·lusions (p. 5101).

Intervenen per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Sala (S) (p. 5101), l'I. Sr. Vice-president Primer (p. 5101) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 5101).

La sessió se suspèn a un quart de deu de la nit i quatre minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 80

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i dotze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el llettrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

Punt únic : Debat general sobre l'acció política i de govern en relació amb la situació del joc a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta sessió tindrà, com és sabut, un únic punt de l'ordre del dia, que és el debat general sobre l'acció política i de govern en relació amb la situació del joc a Catalunya, a sollicitud dels Grups parlamentaris Socialista, Popular, del Partit Socialista Unificat de Catalunya i d'Esquerra Republicana.

Aquesta Presidència ha d'explicar que el debat comença amb la intervenció de l'Honorable senyor Conseller de Governació : l'Honorable senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores diputades i senyors diputats, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en mèrits del que disposa el seu article 9.32, atorga a la Generalitat de Catalunya competències exclusives en matèria de casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les Apostes Mútues Esportivo-benèfiques.

Aquestes competències i els serveis corresponents foren assumits per la Generalitat de Catalunya en virtut del Decret de 10 de set

aquesta situació, a la fi de 1982 la Generalitat va assumir les competències en l'àmbit de joc, i, molt poc després, un fet important vingué encara a empitjorar les coses. Em refereixo a la promulgació de la Llei Orgànica de 25 de juny de 1983, de Reforma Urgent i Parcial del Codi Penal, que va deixar buits de contingut els articles que castigaven el joc il·legal. Per tant, aquest quedava absolutament despenalitzat i considerat com una simple infracció administrativa.

Fins aquell moment la legislació penal i la normativa administrativa eren dues peces d'un mateix sistema. Aquesta última, encara que molt deficientment, regulava el joc legal o autoritzat, i aquella castigava i, per tant, reprimia, el no autoritzat.

En suprimir-se aquesta penalitat, el joc il·legal va quedar, i es troba encara, en millors condicions que el joc autoritzat, per absurd que això sembli. El joc legal resta subjecte a una sèrie de limitacions i requisits, i és objecte d'una forta càrrega tributària. Els altres no tenen més amenaça que una sanció administrativa, fàcil d'eludir, mitjançant recursos, suspensions i fiduciaris insolvents. No és d'estranyar que, d'aquesta manera, les activitats il·legals comencessin a proliferar a Catalunya i a tot l'Estat. El desgavell era encara de més difícil solució perquè la tipificació de les infraccions administratives i de les corresponents sancions venien establertes en disposicions legals de rang inferior, malgrat la reserva de llei exigida per la jurisprudència constitucional.

normativa vigent, que podrien tenir una incidència desfavorable en la preservació d'interessos legítims o en el món del treball, descartant tota precipitació o innovació que no fos fruit d'un detingut estudi i de l'experiència adquirida amb el temps. Així i tot s'ha portat a cap una tasca normativa important i eficaç. En efecte, a més de les dues lleis abans esmentades, la Llei del Joc i la de Creació de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, s'han dictat, per no mencionar sinó els més importants, els dos decrets de 28 de novembre de 1985, que estableixen la planificació del joc a Catalunya en termes de gran racionalitat i moderació, i que aproven el primer catàleg de jocs i apostes autoritzats.

La normativa d'ambdós decrets introdueix, a més, determinades precisions que, com en el camp de les escurabutxaques, han permès de mantenir —amb algunes modificacions— la reglamentació anterior. Aquestes modificacions estan contingudes en els Decrets del 27 de desembre de 1983 i del 14 de gener de 1985, sobre requisits d'identificació de les màquines recreatives i d'atzar, les autoritzacions per a la seva explotació i la dels locals on s'instal·lin.

Cal destacar, per últim, l'Ordre del 7 de desembre de 1984, que introdueix modificacions importants i necessàries en el reglament estatal del joc del bingo.

El sistema impositiu racional, encara que en algun moment l'actuació del Govern de la Generalitat en aquest camp hagi suscitat alguna crítica, avui tothom reconeix —compresos empresaris i empleats— l'encert amb què ha act

global de tot el sistema de cartrons utilitzats per aquella loteria, perquè totes les sèries són tècnicament iguals, i, finalment, ha prevalgut la nostra raó. Desmenteixo, de passada, les notícies que han aparegut en determinada premsa sobre les causes del comportament de la duana, que n'atribuïa la responsabilitat a la Generalitat de Catalunya per presumir-se que havia omès el requisit de sotmetre aquells materials a l'homologació de la Comisión Nacional del Juego. Aquesta és una mostra més de les moltes que podrien aportar-se sobre l'orquestració d'una campanya de desprestigi del Govern de la Generalitat o d'alguns dels seus membres, o de l'alt personal que el rodeja, sense més fonament que el d'una intencionada o, més exactament, mal intencionada finalitat política.

A part d'aquests problemes d'ordre competencial, advocats al Tribunal Constitucional, se n'han originat d'altres que no han transcendit de l'esfera administrativa, però que ha calgut afrontar amb decisió perquè, com anirem veient, el que realment hi ha en el fons de tot el problema, és la disputa del mercat de joc de Catalunya. Actualment, i per tractar àmpliament d'aquest problema i d'alguns de més concrets que hi queden compresos, en el si de la Comissió de Cooperació Estat-Generalitat, s'ha creat una subcomissió, la qual ha iniciat ja la seva tasca.

La modernització i agilitat dels mecanismes de control del joc. La Direcció General del Joc ha d'afrontar situacions de gran complexitat, com, per exemple, el control de màquines recreatives tipus A, que no donen premi, i de 58.000 màquines més tipus B i C —recreatives amb premi i d'atzar—, i d'una elevadíssima xifra d'

moments en què excedien aquesta xifra. Aquesta limitació va impedir una proliferació exagerada i inviable de locals dedicats a aquesta modalitat de joc. Avui en funcionen 91, i les oscil·lacions que periòdicament es produeixen són reduïdes i no han sobrepassat els 96 en els últims mesos. He dit ja que els expedients sancionadors s'han reduït extraordinàriament, i no dubto a qualificar la situació del sector d'estabilitzada.

l'indicat període; a la prestació del *software* i del *know-how*, dels serveis d'instal·lació, de l'assistència tècnica i informàtica, de la formació de personal i entrenament de detallistes, seguretat, subministrament de matèries (bitllets, participacions de loteria, *marketing*, cintes d'impressió) i distribució de tot el material als detallistes, com a obligacions més concretes.»

En aquest punt s'ha de fer observar que aquest contracte no constitueix una concess

motiu de les acusacions dirigides contra el president...

El Sr. PRESIDENT : Silenci.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ :... del Govern central atemptatòries a la seva honorabilitat.

He de començar per recordar les duríssimes paraules que el senyor Felipe González va emprar en aquella ocasió : « (...) El funcionamiento del Estado de Derecho significa que una persona tiene que ser considerada, tanto si es un ciudadano normal como si es el Presidente del Gobierno, inocente hasta que no se demuestre lo contrario. Ahora, como usted sabe muy bien, no aquí si no fuera de aquí, se está diciendo : “ demuestre usted que es inocente ”, lo cual es, como usted sabe muy bien, una reminiscencia de algunas tentaciones nazis. » O aquelles altres paraules, més dures encara, del mateix President : « A ver si por una vez somos capaces en España de dejar claro que no se puede infamar o calumniar gratuitamente — quien lo haya hecho — sin quedar en ridículo, abochornado por lo menos ante 38 millones de españoles. » Són paraules del Govern, són paraules del President del Govern socialista i Secretari General del PSOE. No obstant això, semblen adreçades als qui aquí s'han mostrat d'aquella manera en ocasió de l'aparició de les nostres lotos.

En aquella ocasió, quin comportament més diferent per part de Minoria Catalana que el que ha seguit aquí un sector de l'oposició! (*Remor de veus.*) Al respecte, em plau repetir algunes de les frases pronunci

social i que Catalunya juga, es jugava abans de les nostres lotos i, amb elles o no, es continuarà jugant. He dit algun cop, des d'aquesta tribuna, que no és veritat, però, que el català sigui qui més juga dins de l'Estat espanyol i per això aprofito ara, de passada, l'oportunitat per expressar que segons estadístiques fidedignes Catalunya ocupa el setè lloc entre totes les comunitats autònomes en la despesa mitjana per habitant en el joc i el desè, el desè lloc, si ens atenem com es fa habitualment, a l'índex de renda familiar disponible per capita. Per ser més precís, puc afegir que a Catalunya, durant el passat any 1986, es van jugar 450.000.000.000 de pessetes, en xifres rodones, distribuïdes de la manera següent, també en xifres rodones : casinos, 16.000 milions; bingos, 53.000 milions; màquines escurabutxaques, 280.000 milions; loteria nacional, 52.000 milions; loteria primitiva, 15.000 milions; travesses esportives benèfiques, 7.000 milions; travessa hípica, la Q.H., 200.000; l'ONCE, 31.000 milions. D'aquesta suma la Generalitat de Catalunya només ha percebut 4.578 milions de pessetes per raó del seu impost sobre el bingo a part dels que li corresponen per la recaptació sobre el tribut cedit. En vista d'aquestes xifres, senyor Esteve i Oriol, jo penso que potser sí que Catalunya, com tot Espanya, com molts d'altres països, sigui una timba, però en aquest cas sí que puc assegurar-li que el crupier no és el senyor Basáñez. (*Rialles.*)

cipem a acceptar des d'ara, o que prosperi la iniciativa a què de seguida em referiré.

Senyores i senyors diputats, em proposo acabar tot seguit aquesta exposició, potser massa llarga, la durada de la qual m'atreveixo a excusar sobre la base del propòsit de no eludir cap problema i de proporcionar una visió global, però suficientment il·lustrativa, de la situació del joc a Catalunya. Només em cal, tot allargant-me uns moments més, fer referència a dos fets molt recents i de la màxima rellevància : la iniciativa del Grup parlamentari de Minoria Catalana, que acaba d'introduir en el Congrés una Proposició no de Llei per a la limitació o, si cal, la supressió en tot l'àmbit de l'Estat de qualsevol classe de publicitat relativa al joc, i la Proposició, també no de Llei, del Grup de Convergència i Unió, demanant a aquest Parlament una Comissió investigadora de les loteries catalanes. No cal que els digui que celebro una i altra iniciativa i desitjo que ambdues prosperin. Pel que fa a la primera d'elles, senyores i senyors diputats del PSC-PSOE, si volen de veritat acabar o limitar la publicitat sobre el joc, la seva majoria a les Corts serà determinant. (*Remor de veus.*) La Proposició demanant la creació de la Comissió respon a l'interès del President de la Generalitat i del Govern que s'aclareixi tot el referent als jocs gestionats per l'Entitat Autònoma de Jocs i

Posaré alguns exemples per tal d'esbrinar si estem en condicions de respondre avui les qüestions següents: s'estan complint els objectius bàsics de la Llei del Joc? ¿Existeixen ja aquelles regles del joc adreçades als ciutadans i als poders públics? ¿Disposen avui els ciutadans de Catalunya de la deguda seguretat jurídica? ¿És adequada a l'entorn econòmic i social de Catalunya l'actual política del joc del Consell Executiu de la Generalitat? Jo crec que aquestes són les qüestions crucials en aquest debat, les que preocup

com em sembla que ha explicat a bastament el Conseller aquest matí. (*Remor de veus.*)

Permetin-me que conclogui aquesta exposició amb unes consideracions finals sobre la política del joc del Govern de la Generalitat aquests anys i quines han de ser les seves orientacions futures, al nostre parer.

En un diari del propassat diumenge enc

Al cap i a la fi, no sé si encara el senyor Conseller ha obtingut l'estudi jurídic seriós que li vaig demanar de què vol dir «fomentar l'hàbit», en relació amb l'article 4 de la Llei del Joc. Ha anunciat avui que Minoria Catalana presentarà al Congrés dels Diputats una proposició de llei sobre la publicitat, per a la prohibició de la publicitat a tot l'Estat espanyol. Encantats de la vida, i tant de bo que es faci amb això i amb l'acohol —que aquí hi va haver també un debat important respecte a això, i no es va aconse

per a la Generalitat, sinó que és més per a les mans privades que no pas per a l'Administració i per al Tresor de la Generalitat i, és clar, això no va de cap de les maneres. Jo m'imagino que si la Loteria Nacional d'Espanya fos gestionada per un ens privat, per una empresa privada no sé què farien, què podria recaptar l'Administració, el Tresor de l'Estat, si només disposa d'un 30% brut, i d'això s'ha de pagar encara les comissions i ha de pagar les administracions de loteria i altres

racions a un important diari de Catalunya. Afirmava el senyor Clark que el joc en general és més o menys un vici, que en tot joc hi ha una part negativa i que el diner no és quelcom de molt noble, sinó que sempre és una mica brut; deia també que les loteries, a la gent del carrer, li suposava una possibilitat de guanyar diners, però que tampoc era bo que es gastés massa en l'intent. Després d'haver dit que Espanya jugava quatre vegades més que el Canadà, reblava el clau dient que el

diputats, que se'ns facin apel·lacions, a l'oposició —perquè el senyor Bassols no ha concretat—, en general, que traspassem els límits ètics de la política, i això es faci avui, quan ahir s'han demanat excuses —i, això, en tot cas, és un gest elegant—, però quan abans d'ahir es van traspassar, des del seu propi Grup, els límits d'aquesta ètica política en un debat televisiu. Per tant, des de la posició, si vostè ho vol, pet

lleï. On ens ha portat aquella Llei? On som? Com estan els principis d'aquella Llei? Bàsicament, dos : aquella Llei volia, primer, impedir activitats de gestió monopolista del joc a Catalunya; dos, tenir en compte la incidència social i no fomentar-ne l'hàbit, i fins i tot reduir-lo. I el que correspon a aquesta Cambra, penalitzar responsabilitats polítiques, és... On són aquells principis? Anem pel primer : situ

Segon principi de la Llei : no n'havíem de fomentar l'hàbit; l'havíem de reduir. Aquí ha sortit TV3, Catalunya Ràdio... Senyor Bassols, no em crec allò dels 77 milions de pessetes; aquí els vam autoritzar 270 milions de pessetes. Suposo que n'hauran fet un bon ús, d'aquests 270 pessetes, en relació amb la publicitat; però és que, és clar, el tema més preocupant en matèria publicitària no són els anuncis, no són els anuncis; és la col·loc

desert el concurs per a l'hipòdrom i les seves apostes, i quina és l'explicació a l'aparent abandó d'aquest projecte? I diem «aparent abandó», perquè sembla talment que el Consell Executiu tingui avui intenció de reobrir el tema de l'hipòdrom de Barcelona: almenys, la concurrència de cinc circumstàncies, aparentment aïllades, ens indueixen i ens condueixen a pensar-ho així.

ja que l'EAJA, com a institució pública, no pot pas assumir un risc ni un lucre per aquest capítol, sinó que s'ha de limitar a una escrupolosa administració. Demanem, doncs, resposta a aquesta pregunta número nou : existeix o no l'assegurança de divisa i, en qualsevol cas, per què va acceptar-se un canvi superior al del dia en 11 pessetes per dòlar? Com s'explica que el contravalor acceptat per l'EAJA coincideixi pràcticament amb el del juliol del 86, és a dir

sessió s'acaba, i que el *timing* de demà serà el següent : de 9 a 9,35 es podran presentar les propostes de resolució; tot seguit, la Mesa les qualificarà i obrirà un termini de les 9,45 a les 10,35 per fer les oportunes transaccions.

Res més, moltes gràcies, i la sessió es reprendrà demà a les onze del matí.

Bona nit

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es recorda al subscriptors que el període de subscripció actual fineix el dia 31 de desembre i que per a continuar rebent les publicacions cal que la subscripció hagi estat renovada abans del pròxim període parlamentari, el 31 de gener de 1988.

Els preus de subscripció de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya a partir del pròxim període són els següents :

- | | |
|--|----------------|
| — Subscripció al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i> | 4.620 pessetes |
| — Subscripció al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i> | |

